ततस्ते चीणसुकृताः पुनर्लीकिममं सित । पतन्ति विवशा देवैः सस्यो विभ्रंशितोद्याः ॥ २१ ॥ तस्मात् वं सर्वभावेन भजस्व परमेष्ठिनं । तदुणाश्रयया भक्त्या भजनीयपदाम्बुजं ॥ २२ ॥ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः प्रयोजितः। जनयत्याश् वैराग्यं ज्ञानं यद्वक्तदर्शनं ।। २३।। यदास्य चित्तमर्थेषु समिधिन्द्रियवृत्तिभिः। न विगृह्णाति वैषम्यं प्रियमप्रियमित्युत ॥ ५४॥ म तदैवात्मनात्मानं निःसङ्गं समदर्शनं । क्योपादेयर कितमाद्र पदमी चते ॥ १५॥ ज्ञानमात्रं परं ब्रह्म परमात्मेश्वरः पुमान् । दृश्यादिभिः पृथग्भावैर्भगवानेक ईयते ॥ २६॥ श्तावानेव योगेन समग्रेणेक् योगिनः। युज्यते अभिमतो क्यर्थे। यदसङ्गस्तु कृतस्त्रशः ॥ २०॥ ज्ञानमेकं पराचीनैरिन्द्रियैर्व्हा निर्गुणं। म्रवभात्यर्थरूपेण भ्रान्त्या शब्धादिधर्मणा ।। २६।। यथा महानहं त्रपिख्ववृत् पञ्चविधः स्वरार्। व्कादशविधस्तस्य वपुरग्डं जगस्तः ॥ २१ ॥ वृतदे श्रद्धया भक्त्या योगाभ्यासेन नित्यशः। समाक्तितात्मा निःसङ्गो विरुक्तः परिपश्यति ॥ ३०॥ इत्येतत् कथितं गुर्वि ज्ञानं तद्रक्तदर्शनं । येनावबुध्यते तत्वं प्रकृतेः पुरुषस्य च ॥ ३१॥